

RICHTLIJN VAN DE COMMISSIE

van 22 december 1969

gebaseerd op de bepalingen van artikel 33, lid 7, houdende opheffing van de maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve invoerbepalingen, niet bedoeld in andere krachtens het E.E.G.-Verdrag vastgestelde bepalingen

(70/50/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 33, lid 7,

Overwegende dat onder bepalingen in de zin van artikel 30 en volgende moeten worden verstaan de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, de administratieve handelwijzen alsmede alle handelingen uitgaande van een overheidsinstantie, waaronder begrepen de aansporingen;

Overwegende dat onder administratieve handelwijze, in de zin van onderhavige richtlijn, moet worden verstaan iedere eenvormige en regelmatig gevolgde gedraging van een overheidsinstantie; dat onder aansporing moet worden verstaan, alle handelingen, uitgaande van een overheidsinstantie, die, zonder de belanghebbenden juridisch te binden, deze doen besluiten een bepaalde gedraging te volgen;

Overwegende dat de formaliteiten, van de vervulling waarvan de invoer afhankelijk wordt gesteld, in beginsel geen gelijke werking als kwantitatieve beperkingen hebben en dat zij derhalve niet door deze richtlijn worden bestreken;

In aanmerking nemende de maatregelen van de Lid-Staten, andere dan die welke zonder onderscheid van toepassing zijn op nationale en op ingevoerde produkten, die op het tijdstip van de inwerkingtreding van het Verdrag bestonden, niet bedoeld in andere krachtens het Verdrag vastgestelde bepalingen, die de invoer hetzij onmogelijk, hetzij moeilijker of duurder maken dan de afzet van de nationale produktie;

Overwegende dat onder deze maatregelen moeten worden begrepen, die welke de toegang van ingevoerde produkten tot de nationale markt, in elk stadium van de verhandeling, afhankelijk stellen van een voorwaarde die niet voor de nationale produkten geldt of van een andere en moeilijker te vervullen voorwaarde in vergelijking met de voor de nationale produkten gestelde voorwaarde, zodat zij uitsluitend een belasting voor de ingevoerde produkten vormen;

Overwegende dat onder deze maatregelen eveneens moeten worden begrepen, die welke in elk stadium van verhandeling, een voorkeur anders dan een steunmaatregel, al dan niet onder voorwaarden, aan de

nationale produkten toekennen, zodat de afzet van de ingevoerde produkten geheel of gedeeltelijk uitgesloten wordt;

Overwegende dat dergelijke maatregelen een belemmering vormen voor invoer, die wel mogelijk zou zijn indien deze maatregelen niet bestonden en dat zij zodoende een gelijke werking hebben als kwantitatieve invoerbepalingen;

Overwegende dat de uitwerking van de maatregelen betreffende de verhandeling van produkten op het vrije goederenverkeer die zonder onderscheid van toepassing zijn op de nationale en op de ingevoerde produkten, in beginsel niet een gelijke werking heeft als kwantitatieve beperkingen, omdat deze uitwerking gewoonlijk inherent is aan de verschillen tussen de wettelijke regelingen die door de Lid-Staten ter zake worden toegepast;

Overwegende dat deze maatregelen evenwel een beperkende uitwerking op het vrije goederenverkeer kunnen hebben, die het kader van de eigenlijke gevolgen van deze wettelijke regelingen te boven gaat;

Overwegende dat zulks het geval is wanneer de invoer hetzij onmogelijk, hetzij moeilijker of duurder wordt gemaakt dan de afzet van de nationale produktie, zonder dat zulks noodzakelijk is om een doel te bereiken dat binnen het kader blijft van de door het Verdrag aan de Lid-Staten gelaten bevoegdheid om handelsregelingen te treffen; dat zulks met name het geval is wanneer het zelfde doel door een ander middel kan worden bereikt dat het handelsverkeer minder belemmert; dat zulks eveneens het geval is wanneer de beperkende invloed op het vrije verkeer van goederen, die uit zulke wettelijke regelingen voortvloeit, in geen verhouding staat tot het nagestreefde doel;

Overwegende dat in die omstandigheden deze maatregelen een gelijke werking als kwantitatieve invoerbepalingen hebben;

Overwegende dat de douane-unie niet zonder de opheffing van dergelijke maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve invoerbepalingen zal kunnen worden verwezenlijkt;

Overwegende dat alle maatregelen van gelijke werking door de Lid-Staten op het einde van de overgangs-

periode moeten zijn opgeheven, ook al zou een richtlijn van de Commissie hen daartoe niet uitdrukkelijk verplichten;

Overwegende dat de bepalingen betreffende de afschaffing van de kwantitatieve beperking en maatregelen van gelijke werking tussen de Lid-Staten zowel van toepassing zijn op de produkten welke van oorsprong en van herkomst zijn uit de Lid-Staten als op de produkten uit derde landen welke zich in de Lid-Staten in het vrije verkeer bevinden;

Overwegende dat de maatregelen als hierboven bedoeld, welke onder de toepassing van andere Verdragsbepalingen en met name onder de artikelen 37, lid 1, en 44, van het Verdrag vallen of die een integrerend bestanddeel van een nationale ordening van de landbouwmarkt vormen, aan de toepassing van artikel 33, lid 7, zijn onttrokken;

Overwegende dat artikel 33, lid 7, niet van toepassing is op de in artikelen 12 en volgende en in de artikelen 95 en volgende bedoelde rechten, heffingen en belastingen, noch op de in artikel 92 van het Verdrag bedoelde steunmaatregelen;

Overwegende dat de bepalingen van artikel 33, lid 7, niet in de weg staan aan de toepassing van met name de artikelen 36 en 223,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn beoogt de opheffing van de maatregelen bedoeld in de artikelen 2 en 3, die op de datum van inwerkingtreding van het E.E.G.-Verdrag bestonden.

Artikel 2

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de maatregelen, andere dan die welke zonder onderscheid op nationale en op ingevoerde produkten van toepassing zijn, die een belemmering vormen voor de invoer, die mogelijk zou zijn indien deze maatregelen niet bestonden, met inbegrip van de maatregelen die de invoer moeilijker of duurder maken dan de afzet van de nationale produktie.

2. Met name worden bedoeld de maatregelen die de invoer of de afzet van de ingevoerde produkten, in elk stadium van de verhandeling, afhankelijk stellen van een voorwaarde — anders dan een formaliteit — die alleen voor de ingevoerde produkten geldt of van een andere en moeilijker te vervullen voorwaarde in vergelijking met de voor de nationale produkten gestelde voorwaarde. Tevens worden met name bedoeld de maatregelen waardoor de nationale produkten worden begunstigd of die aan deze laatste, al dan niet onder voorwaarden, een voorkeur anders dan een steunmaatregel, toekennen.

3. Onder de hierboven genoemde maatregelen behoren, onder meer, de maatregelen die:

- a) minimum- of maximumprijzen voorschrijven beneden welke of boven welke de invoer wordt verboden, verminderd of afhankelijk gesteld van voorwaarden die een belemmering voor de invoer kunnen vormen;
- b) voor ingevoerde produkten minder voordelige prijzen voorschrijven dan voor nationale produkten;
- c) alleen voor ingevoerde produkten winstmarges of welke andere prijsbestanddelen ook vaststellen of deze voor de nationale produkten en voor de ingevoerde produkten op verschillende wijze, ten nadele van deze laatste, vaststellen;
- d) de eventuele verhoging van de prijs van het ingevoerde produkt met de bijkomende kosten en lasten, die aan de invoer inherent zijn, onmogelijk maken;
- e) de prijzen van de produkten, alleen aan de hand van de kostprijs of van de kwaliteit van de nationale produkten, op een dusdanig peil vaststellen dat hierdoor een invoerbelemmering ontstaat;
- f) een ingevoerd produkt in waarde doen dalen, met name door een vermindering van zijn intrinsieke waarde in de hand te werken, of een ingevoerd produkt duurder maken;
- g) de toelating van ingevoerde produkten tot de nationale markt afhankelijk stellen van de voorwaarde om op het grondgebied van de invoerende Lid-Staat een aansprakelijke persoon of een vertegenwoordiger te hebben;
- h) alleen voor ingevoerde produkten betalingsvoorwaarden stellen of aan deze andere, en moeilijker te vervullen, voorwaarden stellen dan aan de nationale produkten;
- i) alleen de invoer afhankelijk stellen van het storten van een waarborgsom of van een voorschot;
- j) alleen aan ingevoerde produkten voorwaarden stellen die met name betrekking hebben op de vorm, de afmetingen, het gewicht, de samenstelling, de presentatie, de identificatie en de verpakking of voor ingevoerde produkten, in vergelijking met de nationale produkten, andere voorwaarden stellen, waaraan moeilijker kan worden voldaan;
- k) de aankoop door particulieren alleen van ingevoerde produkten belemmeren, of hen aansporen tot, of een voorkeur toekennen aan, de aankoop van alleen nationale produkten, of die deze aankoop verplicht stellen;
- l) alleen voor de ingevoerde produkten de mogelijkheid geheel of gedeeltelijk uitsluiten om gebruik te maken van de nationale installaties of uitrusting of het gebruik van deze installaties of uitrusting geheel of gedeeltelijk alleen aan de nationale produkten voorbehouden;

- m) het maken van reclame alleen voor ingevoerde produkten verbieden of beperken of het maken van reclame geheel of gedeeltelijk alleen aan de nationale produkten voorbehouden;
- n) de opslag alleen voor de ingevoerde produkten verbieden, beperken of voorschrijven; de opslagmogelijkheden geheel of ten dele alleen aan de nationale produkten voorbehouden of voor de opslag van de ingevoerde produkten andere, moeilijker te vervullen, voorwaarden stellen dan voor de nationale produkten;
- o) de invoer afhankelijk stellen van de voorwaarde dat door een of meer Lid-Staten het beginsel van wederkerigheid wordt toegezegd;
- p) voorschrijven dat de ingevoerde produkten geheel of gedeeltelijk in overeenstemming moeten zijn met een andere wettelijke regeling dan die van het invoerende land;
- q) voor ingevoerde produkten onvoldoende of overdreven termijnen vaststellen in vergelijking met het normale verloop van de verschillende handelingen waarop deze termijnen betrekking hebben;
- r) voor ingevoerde produkten controles voorschrijven, andere dan welke inherent zijn aan de inklaringsprocedures, die niet plaatsvinden op de nationale productie, of die voor de ingevoerde produkten strenger zijn dan voor de nationale produkten, zonder dat zulks noodzakelijk is om een gelijkwaardige bescherming te verzekeren;
- s) alleen aan de nationale produkten benamingen voorbehouden die geen oorsprongsbenaming of aanduiding van de herkomst vormen.

Artikel 3

Deze richtlijn heeft eveneens betrekking op de maatregelen die een regeling inhouden voor het in de handel brengen van produkten en met name betrekking hebben op de vorm, de afmetingen, het gewicht, de samenstelling, de presentatie, de identificatie en de verpakking, welke maatregelen zonder onderscheid van toepassing zijn op nationale en op ingevoerde produkten, en waarvan de invloed op het vrije goederenverkeer meer beperkend is dan hetgeen in het kader van een handelsregeling is beoogd.

Dit is met name het geval:

- wanneer de beperkende invloed op het vrije goederenverkeer in geen verhouding staat tot het nagestreefde doel;
- wanneer hetzelfde doel door een ander middel kan worden bereikt dat het handelsverkeer minder belemmert.

Artikel 4

1. De Lid-Staten treffen alle nodige maatregelen om de maatregelen van gelijke werking als kwantitatieve invoerbeperkingen als bedoeld in de onderhavige richtlijn op te heffen voor de produkten die, op grond van de artikelen 9 en 10, tot het vrije verkeer moeten worden toegelaten.

2. De Lid-Staten doen de Commissie mededeling van de ter uitvoering van deze richtlijn getroffen maatregelen.

Artikel 5

1. Deze richtlijn is niet van toepassing op de maatregelen

- a) die onder artikel 37, lid 1, van het Verdrag vallen;
- b) die een integrerend deel van een nationale ordening van de landbouwmarkt vormen, welke nog niet door een gemeenschappelijke ordening werd vervangen, of die zijn bedoeld in artikel 44 van het E.E.G.-Verdrag.

2. Deze richtlijn laat de toepassing van met name de bepalingen van de artikelen 36 en 223 van het E.E.G.-Verdrag onverlet.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot alle Lid-Staten.

Brussel, 22 december 1969.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY